NICETAS REMESIANENSIS. ORIGENES
3. Viertel 12. Jh. Seite 150r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

quando ut ad filias hominũ concupiscendas semetipsos incentatores
p̃bucerunt ut secuti sunt illũ qui dixit ponã sup nubes sede meã et ero
similis altissimo. Inde fortassis est q̃d et ppha dicit falsus equus ad salutẽ
et meri dicit de his qui in demonib̃ confidebant. Hi in curribus et hi in
equis. nos aũ in nomine dñi di nr̃i inuocabimus. Et eq; enim currus et
equos do contulisse. quantũ ad inuocandũ spectat. s; utrq; hoc ostendit
quia sicut nos inuocamus dm̃ uerũ. ita et illi inuocant currus et
equos id est demones. q̃s inuocabant gentes illę quę aduersũ isrl̃ bel
lũ gerebant. S; et egyptiorũ equos cõmemorat scriptura. et ipsos ipsos
q̃s nunc interimi iubet. Unde hoc intelligi dat̃ q̃d in typo quidẽ asi
nor gentes quę ad credulitatẽ uenium merito seruantur in typo ũ
equor et curruũ demones qui humanę salutis aduersarii sunt et inimi
ci merito pununtur. S; et si passiones corporis. id est libidinẽ et lasciuiã.
ut superbiã ac leuitatẽ quib̃ infelix anima uelut equus ans uectatur
et fertur ad peccata. equos nunc dici et currus intelligam̃. et ipsos et
qui et pecpto di subseruari iubent. ñ erit rationi nr̃ contraria intel
ligentia. Subseruat̃ quippe equus. quando iejunis et uigiliis. et omni
abstinentia et afflictione corp̃ humiliat̃ et igni currus accuruntur
cũ in nobis complet̃ sermo dñi dicentis. Ignem uenit mittere sup terrã.
et quid uolo nisi accendat̃. Quo igne iã se illi arderi confessi sunt. q̃
dicebant. Nonne cor nr̃m ardens erat in nobis cũ aperiret nobis scrip
turas. Ido ergo et falsus equus dicit̃ ad salutẽ si motus corporis nr̃i
ferri permittam̃ in frenis. nec abstinentię iugo carnis lasciua et su
pba colla subdamus. S; et nunc si quis forte ex his quę dicam̃ di uerbis
stimulat̃ atq; conpungit̃ et qui hesterno die pnus et feruidus tamq̃
equus in libidinẽ ferebat̃ hodie si his audiuit penitet et cucurrit̃ ac
sedin ppham a timore di confixus refrenat se et reuocat a peccato
et pudicã deinc castãq; uitã diligit. uidebim̃ nos etiã gladio di
uerbi euaginato subseruasse equos. et magis p hoc digne implet̃